

kurat den Dag: 14 Dage efter, at Præliminærfreden er sluttet, er den rette Dag. Der kunde vistnok være Grund til at overveje det Spørgsmaal — undskyld, jeg siger det — med en lille Smule større Alvor. Hvis vi skal være nogenlunde sikre paa, at der ikke skal ske nogen Skade ved at Loven ophæves, tror jeg ogsaa nok, vi skal være nogenlunde paa det rene med, at det Tidspunkt, der vælges for Lovens Ophævelse, er det rette Tidspunkt. Det er da et Spørgsmaal, som jeg synes trænger til at overvejes i nogen Grad. Naar i det hele taget et Lovforslag af denne Rækkevidde bliver forelagt for Folketinget, maa det dog vistnok anbefales det høje Ting, at Tinget med den Saglighed, som er nødvendiggjort af hele denne Lovs Karakter, undersøger, om det, som her er foreslaaet, nu ogsaa vil være det passende Tidspunkt at ophæve Loven paa. Det er det, jeg vil sige med Hensyn til § 1, at der kan være forskellige Meninger derom. Det er rigtigt, at det bliver undersøgt, hvilke af disse Meninger der er den bedste for vort Lands økonomiske Forhold i det hele taget.

Hvad § 2 angaar, skal jeg ikke opholde mig videre ved den, jeg kan udmærket godt slutte mig til de Betragtninger, som den højtærede Minister gjorde gældende. Men jeg mener, som den ærede foregaaende Taler, at Lovforslaget vel nok bliver henvist til et Udvalg, og der vil da der kunne foretages de Undersøgelser, som er nødvendige, naar man skal have et nogenlunde rimeligt, soidt Grundlag at bygge Vedtagelsen af et saadant Lovforslag paa. Maa vi erkende, at Loven har spændt vidt i sine Virkninger, maa vi ogsaa kunne forstaa, at den Dag, man ophæver en saadan Lov, vil det mærkes paa store Omraader; og det har megen Betydning for vort Land, at alting, ogsaa paa dette Omraade, kommer til at gaa saa godt, saa roligt, saa jævnt som paa nogen Maade muligt.

Jeg siger derfor, at selv om dette Lovforslag er kommet noget tidligere, end det Lovforslag, som den højtærede Minister havde bebudet, skal vi ikke være saa kede af det. Det vil være rigtigt, at man overvejer Lovforslaget, undersøger det ganske sagligt og ser, om Folketinget kan mene, at det nu vil være rigtigt at ophæve Loven af 7. August 1914 og ophæve den til den Tid, som der staaer i Lovforslaget. Og finder man ikke, at det er rigtigt, vil man formodentlig stille Ændringsforslag, og der er vel en Mulighed for, at man gennem en saglig Udvalgsbehandling og gennem Forhandlingen her i Salen vil kunne naa til

et for alle Parter, men særlig for Landet tilfredsstillende Resultat.

Johan Knudsen: Det konservative Folkeparti vil stemme for det foreliggende Lovforslag, der er i Overensstemmelse med de Anskuelser, som jeg paa Partiets Vegne gjorde gældende ved første og anden Behandling af Lovforslaget om Statslaan. Vi er selvfølgelig villige til at forhandle om saadanne Ændringer, der ikke er i Strid med Lovforslagets Formaal, som er, at Rigsdagen, saa snart ske kan, paa ny overtager den Del af Lovgivningsmyndigheden, som den ved at vedtage Loven af 7. August 1914 midlertidig har fraskrevet sig, og som tillige er, at Erhvervslivet stilles saa frit, som det lader sig forene med alt muligt Hensyn til den forbrugende Befolknings berettigede Krav i Retning af ikke at blive udbyttet.

Vi finder det foreslaaede Tidspunkt, 14 Dage efter Præliminærfreden, passende. Det er et Tidspunkt, paa hvilket dog vel alle maa erkende, at den Krig, der gav Anledning til Lovens Vedtagelse, maa betragtes som afsluttet. At udskyde Fristen til Undertegnelsen af den endelige Fred, som kan ligge langt ud i Fremtiden, vil let kunne blive en saa betydelig Udsættelse, at en saadan Ordning for vort Parti vil blive ganske uantagelig.

I Lovforslagets § 2 erkendes udtrykkelig Muligheden af, at visse Foranstaltninger ogsaa efter den foreslaaede Tidsgrænse kan blive nødvendige, men i saa Fald maa de skabes paa normal Maade ved den samlede Lovgivningsmagts Beslutning.

Indenrigsministeren (Rode): Naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Johan Knudsen) sluttede sine Bemærkninger med, at der ogsaa efter Bortfaldet af Loven af 7. August 1914 kunde blive Brug for Foranstaltninger, men at disse saa maatte skabes paa normal Lovgivningsmaade, ligger der heri ikke nogen Uoverensstemmelse med det af mig hævdede Standpunkt, forsaavidt den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ikke ogsaa under de Foranstaltninger, der kan være nødvendige, inddrager allerede bestaaende Foranstaltninger. De allerede bestaaende Foranstaltninger har nu, hvad ikke mindst det konservative Folkeparti burde lægge sig paa Sinde, det bestaaendes Ret; det bestaaende kan efter vor Forfatning ikke hæves undtagen med begge Tings Samstemmighed, og jeg skulde henstille til det konservative Folkeparti at overveje, om